

riadku, ktoré by prípustným činilo, aby miesto žalobníka do sporu vstúpil mohol jeho cesionár; ale aj ináč — podotýkajúc, že po zahájení sporu žalobník už len so svolením žalovaného môže odstúpiť od sporu (§ 187. O. s. p.) — v nedostatku opačného pozitívneho zákonitého predpisu nejavi sa byť prípustným: pripisovať cesii, vzniklej počas sporu inak materiálne mu právu, eventuelne úplne vyhovujúcim spôsobom, také procesuálne následky, podľa ktorých by cesionár miesto žalobníka-codenta mohol vstúpiť do sporu, lebo by to mohlo privodiť — zvlášť pokiaľ sa týka otázky znášania nákladov — komplikácie a pre žalovaného eventuelne i ujmu na pr. v tom prípade, keď žalobník — vidiac priebehom sporu, že na výhru má málo výhľadu — len z toho dôvodu by postúpil žalobnú pohľadávku nemajetnej tretej osobe, aby sa sprostil povinnosti zaplatiť dotiaľ vzniklé a ďalšie náklady.

(9. IV. 1924, č. Rv III. 11/24.)

Dr. Štefan Moys:

Výťah z rozhodnutí Najv. súdu R. Č. S. vo veciach trestných.

Súbeh vraždy a zúmyselného usmrtenia človeka. Vopred uvážený úmysel.

Najvyšší súd vyniesol tento

r o z s u d o k :

Zmätočná sťažnosť obhájcu založená na bod 1. b) § 385. Trpp. sa odmieta.

Z dôvodu zmätočnosti označeného v bode 1. b) § 385. Trpp. z úradnej povinnosti zrušuje sa rozsudok porotného súdu, pokiaľ čin obžalovaného, spáchaný na 4-ročnej Juliške G., kvalifikovaný bol za zločin vraždy podľa § 278. Tr. z. a následkom toho zrušuje sa rozsudok súdu prvej stolice i čo do trestu i čo do započítania vyšetrovacej väzby; horeuvedený čin obžalovaného kvalifikuje sa za zločin zúmyselného usmrtenia človeka dľa § 279. Tr. z. a obžalovaný sa odsudzuje na základe §§ 278., 96., 99. Tr. z. k trestu smrti.

D ô v o d y :

Dľa porotným súdom zistených skutočností, vdova M. G. — matka obžalovaného — a staršia Julianna G., nevlastná sestra obžalovaného — zažalovaly obžalovaného, ktorý preto tak sa vyslovil, že dotiaľ sa neuspokojí, dokiaľ ich nezničí. V noci zo dňa 5. na 6. novembra 1923 obžalovaný ozbrojený sekerou a dlhým kuchyňským nožom vniknul do izby, kde jeho matka a nevlastná sestra so svojím 4-ročným dieťaťom ml. Juliškou G-ovou spaly, a svoju matku, ktorá s postele vstala, obuchom sekery trirazy po hlave uderil tak, že jej lebku rozdrúzgal, napadená na zem spadla; obžalovaný potom prenasledoval svoju sestru, ktorá von utiekla, k domu Jozefa G-a, tam obžalovaný ju dostihol, zo zadu ulapil a vreckovým nožom, ktorý zubami otvoril, krk jej podrezal; potom zase do izby sa vrátil, a na zemi ležiacu matku dlhým kuchyňským nožom ešte trirazy do prs bodnul, následkom čoho táto hneď zomrela. Pri tom za-

volala na neho v izbe na posteli sa nachádzajúca 4-ročná Juliška G-ová: »Ujčok Paľko, čo robíte«, načo obžalovaný vrhnul sa na túto a jej dlhým kuchynským nožom dvoma rezmi krk podrezal, následkom čoho ml. Juliška G-ová hneď zomrela. Konečne obžalovaný ešte raz podrezal krk ešte žijúcej staršej Julianne G-ovej a tak i túto zbavil života.

Dľa týchto skutočností obžalovaný len na to bol vopred odhodlaný, že zavraždí svoju matku a sestru, ale 4-ročnú Juliannu G-ovú zabil obžalovaný len preto, pretože táto na neho kričala, on z toho videl, že dieťa ho poznalo, a preto chcel prekážať tomu, aby dieťa ho prezradilo. Úmysel obžalovaného na zabitie dieťaťa vzkrasnultedy len pri zavraždení vdovy Márie G-ovej a nebol vopred uvážený. Preto mýlili sa porotci, keď uznali, že obžalovaný vopred uváženým úmyslom usmrtil ml. Julišku G-ovu. Ponevác následkom toho čin obžalovaného spáchaný na menovanej poškodenej bol mylne kvalifikovaný za zločin vraždy dľa § 278., Tr. z., namiesto zločinu zúmyselného usmrtenia človeka dľa § 279. Tr. z., preto je tu dôvod zmätočnosti označený v bode 1. b) § 385. Trpp., na ktorý súd má hľadieť z úradnej povinnosti. Preto Najvyšší súd pokračoval dľa odst. 1., § 33. Trpp. nov. a kvalifikoval horeuvedený čin obžalovaného podľa zákona.

Následkom zmenenej kvalifikácie Najvyšší súd znova vymeral trest. Pri tom považoval za obťažujúce okolnosti: viacnásobný súbeh obžalovaným spáchaných najťažších trestných činov, ďalej to, že obžalovaný zavraždil svoju matku, nevlastnú sestru a zúmyselne zabil jedno 4-ročné dieťa, konečne že obžalovaný spáchal tieto činy preto, lebo sa bál, že prehrá civilný spor, ktorý zaviedla proti nemu jeho matka, motív jeho činu bola tedy ziskuchtivosť, a čin previedol zatvrdilou dôslednosťou, surovosťou a ukrutnosťou.

Naproti týmto Najvyšší súd vzal do úvahy jako obľahčujúce okolnosti: zachovalosť a úplné priznania sa obžalovaného, ale neprijal za obľahčujúce, že mravný cit obžalovaného by bol býval snižený válkou, lebo obžalovaný spáchal svoje činy už viac než štyri roky po skončení války. Ponevác ohľadom na obťažujúce okolnosti zistené obľahčujúce nie sú tak závažné, ani nevyskytujú sa v takom počte, že by na čin zákonom ustanovený trest smrti nepomerne ťažkým bol, preto Najvyšší súd nepoužil § 92. Tr. z. pri výmere trestu.

Pri upotrebení trestu smrti vymeranie v § 289. Tr. z. ustáleného vedľajšieho trestu podľa §§ 54. a 57. Tr. z. a zarátanie vyšetrovacej väzby dľa § 94. Tr. z. nemajú miesta.

(Č. Zm III. 461/24., zo dňa 18. júla 1924.)

Dr. Benko:

Rozhodnutí N. Spr. S. R. Č. S.

Označenie ulíc a verejných miest.

I. Sťažnosť namieta, že čl. 5. vládn. nariadenia zo dňa 25. augusta 1921, Sb. z. a n. č. 324. platí len pre obce, ktoré sú sídlom tak súdu jako aj politického úradu, ichž pôsobnosť vzťahuje sa na súdny okres, čítajúci aspoň 20% štátnych občanov jazyka československého a nevzťahuje sa